

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, භෞතික ශරීරයක් සිහි කරනවා යනු, භූත අවධානයට පත් වීමයි. මන්ද ශරීර සෑම එකක්ම නිර්මාණය වී තිබෙන්නේ මහා භූත වලිනි. ජීව අවධානයට පත් වී ඔබ අශරීරික පියාව සිහි කළ යුතුයි.

ප්‍රශ්නය: පියා විසින් පමණක් කෙරෙනා වඩාත් උසස්ම වූ කාර්යයන් මොනවාද?

පිළිතුර: මුළු තමෝප්‍රධාන් ලෝකයම නිරන්තර සතෝප්‍රධාන් හා සතුටින් පිරි ලෝකයක් බවට පත් කරවීම පියා විසින් කරගෙන යන ඉතාමත් ශ්‍රේෂ්ඨ කාර්යයක් වේ. මෙම උසස් කාර්යය නිසා, ඔහුගේ ස්මාරකය ඉතාමත් ශ්‍රේෂ්ඨ ලෙස නිර්මාණය වී තිබෙනවා.

ප්‍රශ්නය: මුළු නාටකයේම රහස්‍ය ඵලි වන්නේ කුමන පද දෙක මගින්ද?

පිළිතුර: වන්දනා ලබන්නන් හා වන්දනා කරන්නන්. ඔබ වන්දනා ලබනා තත්ත්වයේ සිටි විට ඉතාමත් උසස් අය වශයෙන් සිටියේ ඔබයි. පසුව ඔබ මධ්‍යම තත්ත්වයට පැමිණ ඉන් අනතුරුව පහළටම බැස්සා. මායා ඔබට වන්දනා ලබනා තත්ත්වයෙන් වන්දනා කරන්නන් බවට පත් කෙරෙව්වා.

ගීතය: පළහැටියන්ගේ කණ්ඩායම තුළ පහත දැල්වී ඇත...

මිමි ශාන්ති. දෙවියන් දැන් පැමිණ මනුෂ්‍යයින්ට දෙවියන් කියා හඳුන්වන්න බැහැයි කියා දරුවන් වන ඔබට පැහැදිලි කර කියා දෙනවා. බ්‍රහ්මා, විෂ්ණු හා ශංකර්ටත් ස්වරූපයක් තිබෙනවා. ඔවුනුත් දෙවියන් කියා සිතාටි. උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවයේ වාසස්ථානය ඔවුන්ට වඩා ශ්‍රේෂ්ඨයි. ප්‍රභූ ඊෂ්වර, හඟවන් වැනි නම් යොදා හඳුන්වන්නේ ඔහුට පමණයි. මිනිස්සු කෑ ගසනවා විට, තමා ඉදිරියේ කිසියම් හෝ වන්දනා ස්ථානයක් හෝ ලස්සන කෙනෙක් දුටු විට හෝ හොය හොයා සිටිනවා. මෙන්න මේ නිසා තමයි මනුෂ්‍ය ස්වරූප වලට ඔවුන් දෙවියන් කියා අමතන්නේ. සන්තියායි කෙනෙක් දුටු විට පවා ඔවුන් කියන්නේ ඒ දෙවියන් කියලායි. කොහොමනමුත්, දෙවියන්ම දැන් පැහැදිලි කර කියා දී තිබෙනවා: මනුෂ්‍යයින් දෙවියන් වෙන්න බැහැ. බොහෝ අය අශරීරික දෙවියන්ට ඉතාමත් තදින් සිහිකරනවා. ගුරු ලඟට ගොස් නැති අයටත් කුඩා දරුවන්ටත් දෙවියන් ගැන කියා දෙනවා. කොහොමනමුත්, ඔවුන් විසින් සිහි කළ යුත්තේ කුමන දෙවියන්වද යන්න ඔවුන්ට කියා දී නැහැ. ඔවුන්ගේ බුද්ධියේ ඒ පිළිබඳ රූපයක් නැහැ. දුකක් දැනුණු විට, අහෝ දෙවියනි කියා කියනවා. ගුරු කෙනෙකුගේ හෝ දේවතාවරයෙකුගේ පින්තූරයක් ඔවුන් ඉදිරියට මැටි පෙනෙන්නේ නැහැ. ගුරුත් රාශියක් ලඟට ගිහින් හිටියා වූණත්, 'අහෝ දෙවියනි' කියා කියූ විට, ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ ගුරුව මතක් වෙන්නේ නැහැ. ගුරු කෙනෙක්ව මතක් කර කර ඔහුට දෙවියන් කියා කිව්වා වූණත්, ඔහුත් තවත් ඉපදීම හා මරණය යන චක්‍රයට ඇතුළුවන මනුෂ්‍යයෙකි. එමනිසා, මින් අදහස් වන්නේ පංච මහා භූතයන්ගෙන් සෑදුණු ශරීරය නම් වන භූතයින් පස් දෙනෙක්ව සිහි කිරීම යන්නයි. ජීවයකට භූතයෙක් කියා කියන්නේ නැහැ. ඉතින් එය පංච මහා භූත වන්දනා කිරීමක් පමණයි. ඔවුන්ගේ සිහියේ යෝගාව ශරීර වලට යොමු වෙලා. මිනිසෙක්ව දෙවියෙක් කියා සැලකුවොය. එතනදී ඔවුන් සිහි කරන්නේ ජීවයක් නොවෙයි. ශරීරය, ජීවය ඒ සෑම කෙනෙක් තුළම සිටිනවා: සිහිපත් කරන කෙනා තුළත් තිබෙනවා. ඔහු සිහි කරනා කෙනා තුළත් තිබෙනවා. දෙවියන් සර්ව ව්‍යාපි කියා මිනිස්සු කියනවා. කොහොමනමුත්, දෙවියන් පාපකාරී ජීවයක් කියා නම් ඔබට කියන්න බැහැ. ඇත්තෙන්ම කියනවා නම්, 'උත්තරීතර ජීවය' කියා කෙනෙක් කියූ විට, ඔහුගේ සිහිය යන්නේ අශරීරික කෙනා වෙතටයි. අශරීරික පියාව සිහි කරනවා. එය හඳුන්වන්නේ ජීව අවධානය යනුවෙනි. භෞතික ශරීර සිහි කරනා අය සිටින්නේ භූත අවධානයෙනි. භූතයින් භූතයින්ට සිහි කරනවා. මන්ද තමන් ජීව කියා සිතනවා වෙනුවට ඔවුන් සිතන්නේ තමන් පංච මහා භූතයන්ගෙන් එක්ව සෑදුණු ශරීර වශයෙනි. ඔවුන්ගේ නමන් දී තිබෙන්නේ ශරීරයටයි. ඔවුන් තම තමන් අශරීරික ජීව කියා සැලකුවා නම්, ඔවුන් අශරීරික දෙවියන්ට සිහි කරනු ඇත. සෑම ජීවයක් අතරම තිබෙනා සම්බන්ධතාවන්ගෙන් පළවෙනිම එක ඇත්තේ දෙවියන් සමඟයි. ජීව දුකින් සිටිනා විට පියාව සිහි කරනවා. ඔවුන් ඔහු සමඟ සම්බන්ධතාවයක් තබා ගන්නවා. ඔහු සෑම ජීවයක්වම දුකින් ගලවා ගන්නවා. ඔහු දැල්ලක් වශයෙනුත් හඳුන්වනවා. එය ආලෝකයක් වැනි දෙයක් නොවෙයි. ඔහු උත්තරීතර පියායි. උත්තරීතර ජීවයයි. ඔහුට දැල්ලක් කියා කිව්වොත් මිනිස්සු සිතාටි ඔහු ආලෝකයයි කියලා. පියාම දැන් පැහැදිලි කර කියා දී තිබෙනවා: මම තමයි උත්තරීතර ජීවය. මා හඳුන්වන්නේ ශිවා යන නමිනි. ශිවා රුද්‍රා යනුවෙනුත් හඳුන්වනවා. ඒ අශරීරික කෙනාට නම් රාශියක් තිබෙනවා. එතරම් නම් ප්‍රමාණයක් වෙන කිසිම කෙනෙක්ටත් නැහැ. බ්‍රහ්මා, විෂ්ණු හා ශංකර්ටත් එකිනෙකාට ඇත්තේ එක එක තමයි. සෑම ශාරීරික මනුෂ්‍යයෙක්ටම ඇත්තේ එක තමයි. එකම එක පියාට පමණක් නම් රාශියක් දී ඇත. ඔහුගේ ගුණ අසීමිතයි. මනුෂ්‍යයින්ට එක් නිෂ්චිත නමක් තිබෙනවා. ඔබ දැන් ජීව මරණයක් ලබා තිබෙනා නිසා එම අතීතයේ සෑම දෙයක්ම අමතක කර දැමීමට ඔබට දැන් අප්‍රමාද නමක් දී තිබෙනවා. උත්තරීතර පියා වන උත්තරීතර ජීවය ඉදිරියේ ඔබ ජීව මරණයක් ලබා ගන්නා. ඉතින් මෙය තමයි ඔබ ජීව මරණයක් ලද උපත වන්නේ. එමනිසා, ඔබ අනිවාර්යෙන්ම මවට හා පියාට දාව උපත ලබනවා. පියා දැන් මෙහි ඉඳගෙන ඔබට මෙම ගැඹුරු කරුණු කියා දෙනවා. ලෝකය ශිවා ගැන දන්නේ නැහැ. ඔවුන් බ්‍රහ්මා, විෂ්ණු හා ශංකර් ගැන දන්නවා. බ්‍රහ්මාගේ දිනය හා බ්‍රහ්මාගේ රාත්‍රිය ගැනත් ඔවුන් කතා කරනවා. ස්ථාපනය සිදු වන්නේ බ්‍රහ්මා මාර්ගයෙන් කියා ඔවුන් අසා තිබෙනවා. නමුත් එය සිදු වන්නේ කෙසේද කියා ඔවුන් දන්නේ නැහැ. ඔහු තමයි නිර්මාණය කරන්නා. ඉතින් ඔහු අනිවාර්යෙන්ම නව ආගමක් හා නව ලෝකයක් නිර්මාණය කරනු ඇත. ඔහු බ්‍රහ්මා මගින් කරන්නේ බ්‍රහ්මින් කුලය නිර්මාණය කිරීම පමණයි. බ්‍රහ්මින්වරුන් වන ඔබ උත්තරීතර පියා වන උත්තරීතර ජීවය සිහි කළ යුතුයි. බ්‍රහ්මාව නොවෙයි. මන්ද ඔබට අයිති ඔහුටයි. බ්‍රහ්මා මගින් බාහිර සමාජයේ වෙසෙනා ශරීර අවධානයේ සිටිනා අය තමන් බ්‍රහ්මාගේ දරුවන් කියා හඳුන්වා ගන්නේ නැහැ. ශිවාගේ මුණුබුරන් වශයෙන් දකින්නේත් නැහැ. ශිව බාබාගේ උපන් දිනය පවා ඔවුන් සමරණවා. නමුත් ඔහුට නොදන්නා නිසා, ඔවුන් ඔහුට අගය කරන්නේ නැහැ. ඔහුගේ දේවාලය වෙත ගොස් ඔහු බ්‍රහ්මාවත්, විෂ්ණුවත්, ශංකර්වත් නොවෙයි, ලක්ෂ්මි හෝ නාරායනුත් නොවෙයි කියා ඔවුන් අවබෝධ කර ගන්නවා. ඔහු අනිවාර්යෙන්ම අශරීරික පියා වන

අශරීරික ජීවයයි. සෑම නවවෙක්ටම තම තමන්ට වෙන් වූ වර්ත තිබෙනවා. නැවත උපන් ගන්නා වුණත්, ඔවුන්ට ඔවුන්ගේම නම් දෙනවා. භෞතික නමක් හෝ රූපයක් නොමැති එකම එක කෙනා උත්තරීතර පියා වන උත්තරීතර ජීවයයි. කොහොමනමුත්, මෝඩ බුද්ධියක් තිබෙනා මිනිස්සු, කිසිම දෙයක් තේරුම් ගන්නේ නැහැ. දෙවියන්ගේ සිහිවටනයක් තිබෙනා නිසා, ඔහු අනිවාර්යෙන්ම ඇවිත් ස්වර්ගය ස්ථාපනය කරන්න ඇති. නැතිනම්, කවුද ස්වර්ගය සාදන්නේ? ඔහු නැවතත් වතාවක් පැමිණ මෙම රුද්‍රාගේ දැනුම නම් වූ යාගය නිර්මාණය කළා. තමන් දැන් මෙහිදී තමන්ට බිලි දිය යුතු වන නිසා මෙය හඳුන්වන්නේ බිලි යාගයක් වශයෙනුයි. බොහෝ පුද්ගලයන් බොහෝ බලියාග පවත්වනවා. ඒ සෑම දෙයක්ම හක්නි මාර්ගයේ කෙරෙනා භෞතික බලි යාගයි. උත්තරීතර ජීවය වන උත්තරීතර පියාම පැමිණ දැන් මෙම බලි යාගය නිර්මාණය කරනවා. ඔහු දරුවන් වන ඔබට උගන්වනවා. යාගයක් නිර්මාණය කළ විට, ඒ බ්‍රහ්මින්වරුන් ග්‍රන්ථ හා ආගමික ග්‍රන්ථ ආදිය කියවනවා. මෙම පියා දැනුමින් පිරී කෙනෙකි. ඒ ගිතාව හගවනය හා අනිකුත් සෑම ආගමික ග්‍රන්ථයක්ම අයිති හක්නි මාර්ගයටයි. භෞතික යාග හෝම අයිති වන්නේත් හක්නි මාර්ගයටයි. මෙය තමයි හක්නි මාර්ගයේ කාලය. කලි යුගයේ අවසානය පැමිණි විට, හක්නියන් අවසන් වෙනවා. දෙවියන් පැමිණ ඔබට මුණගැසෙන්නේ එවිට පමණයි. මන්ද ඔබ කරනා ලද හක්නියේ එලය ඔබට ලබා දෙන්නේ ඔහුයි. ඔහුට හඳුන්වන්නේ දැනුමේ සුර්යයා යනුවෙනි. දැනුමේ සුර්යයා, දැනුමේ චන්ද්‍රයා හා වාසනාවන්ත තාරුකාවන් රාශියකුත් සිටිනවා. හොඳයි දැනුමේ සුර්යයා වන්නේ පියායි. එසේනම්, දැනුමේ චන්ද්‍රයා වන මවත් සිටිය යුතුයි. එසේ නම්, ඔහු ඇතුළු වන ශරීරය තමයි මව, දැනුමේ චන්ද්‍රයා වන්නේ. අන් සෑම කෙනෙක්ම දරුවන්ය. වාසනාවන්ත තාරුකාවන්ය. මෙම ගණනය කිරීමට අනුව, ජගදම්බා වාසනාවන්ත තාරුකාවකි, මන්ද ඔබ දරුවන්ය. තරු අතරතුත් ඇතැම් ඒවා දිප්තිමත්ය. මෙහි සිදු වන්නේත් එයමයි. ඒවා අහසේ තිබෙනා භෞතික සුර්යයා, චන්ද්‍රයා හා තාරුකාවන්ය. නමුත් මෙම කරුණු අදාළ වන්නේ දැනුමටයි. එලෙසින්ම, ඒවා වතුරින් සෑදුණු ගංඟාවන් නමුත් මේවා දැනුමේ සාගරයෙන් බිහි වුණු දැනුමේ ගංඟාවන්ය. මිනිස්සු ශිව්‍යාගේ උපන් දින සමරනවා. එමනිසා, මුළු ලෝකයේ පියා අනිවාර්යෙන්ම එනවා. ඔහු අනිවාර්යෙන්ම පැමිණ ස්වර්ගය නිර්මාණය කරන්න ඇත. පියා පැමිණ දනට අතුරුදන් වී තිබෙනා ආදි සනාතන දේවී දේවතා ධර්මය නැවතත් වතාවක් ස්ථාපනය කිරීම සඳහා පැමිණ සිටියි. ආණ්ඩුව ආගම ගැන විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. ඔහුන් කියන්නේ තමන්ට ආගමක් නැහැයි කියලයි. ඔවුන් නිවැරදියි. පියාම කියා තිබෙනවා භාරතයේ ආදි සනාතන දේවී දේවතා ධර්මය මේ වන විට අතුරුදන් වෙලා කියලා. ආගම ශක්තියයි. භාරතයේ මිනිස්සු දේවතා ධර්මයේ සිටි කල ඔවුන් ඉතාමත් සතුටින් සිටියා. සියලු බල ඇති අධිරාජ්‍යයක් තිබුණා. මහත් උසස් ජීව රාජ්‍යය පාලනය කරමින් සිටියා. ඉතාමත් උසස් ජීවින් වශයෙන් හඳුන්වන්නේ ශ්‍රී ලක්ෂ්මි හා ශ්‍රී නාරායනුයි. ඉහළම හා පහළම කොටස් තිබෙනවා. ජීව අතුරින් ඉහළම ඉහළ ජීව, මධ්‍යම තත්ත්වයේ සිටිනා ජීව හා පහත් තත්ත්වයක සිටිනා ජීව සිටිනවා. පළමුවෙන්ම ඉතාමත් උසස් ජීව බවට පත් වුණු අය පසුව පැමිණ මධ්‍යම හා පහත් තත්ත්ව වලට පැමිණෙනවා. එමනිසා, ඉතාමත් උසස්ම දෙදෙනා වන්නේ ලක්ෂ්මි හා නාරායනුයි. සෑම මනුෂ්‍ය ජීවයෙකුටම වඩා වඩාත් උසස්ම පිරිස වන්නේ ඔවුනුයි. පසුව ඔවුන් පහළට පැමිණි පසු, දේවතා තත්ත්වයෙන්, ඔවුන් ක්ෂත්‍රිය, වෛශ්‍ය හා ශුද්‍ර තත්ත්ව වලට පත් වේ. සීතා හා රාමා ශ්‍රේෂ්ඨයින් වශයෙන් සලකන්න බැහැ. සෑම රජවරුන්ගෙන් රජවරුන්ට රැජිණියන්ට ඉතාමත් සහෝප්‍රධාන් පිරිස වන්නේ ලක්ෂ්මි හා නාරායනුයි. ඒ සෑම දෙයක්ම දැන් ඔබගේ සිහියේ තිබෙනවා. මෙම ලෝක චක්‍රය කැරකෙන්නේ කෙසේද? පළමුවෙන්ම ඔවුන් උසස්ම තත්ත්වයට පත් වී ඉන් අනතුරුව මධ්‍යම හා පහත් තත්ත්වයන් කරා පහළට බැසගෙන ඒවී. මේ මොහොත වන විට මුළු ලෝකයම තමෝප්‍රධාන් වී ඇත. දැන් ඔබ විසින් සමරණා පියාගේ උපන් දිනය මෙන්ම මෙහෙම පැහැදිලි කරනවා. මීට වසර 5000 කට පෙර ශිව්‍යා පැමිණියා කියා සඳහන් කළ යුතුයි. නැතිනම්, ඇයි ඔවුන් ශිව්‍යාගේ උපන් දිනය සමරන්නේ? උත්තරීතර පියා වන උත්තරීතර ජීවය අනිවාර්යෙන්ම දරුවන්ට තැන්ගත් ගෙන ඒවී. පසුව අනිවාර්යෙන්ම උසස් කාර්යයක් කරගෙන යාවී. ඔහු මුළු තමෝප්‍රධාන් ලෝකයම සහෝප්‍රධාන් කරවා සම්පූර්ණ සතුට ලබා දුන්නා. ඔහු උසස් වුණු තරමට, එයත් ඔහු ඉදිරියේ තිබෙනා විශාල පිළිමයක් වගෙයි. ඔවුන් එය මංකොල්ල කා ගන්නා. මිනිස්සු මුදල් වෙනුවෙන් අන් අය හා ඇණ කොටා ගන්නවා. ධනය නිසා මිනිස්සු පිටරට වලිනුත් පැමිණියා. එකලත් බොහෝ ධනස්කන්ධයක් තිබුණා. කොහොමනමුත්, මායා, රාවණ් භාරතය ගලක් වැනි තත්ත්වයට පත් කරවා දැන් පියා පැමිණ එය දියමන්තියක් බවට පත් කරවනවා. එවන් ශිව්‍යා බාබා කෙනෙක් ගැන කිසිම කෙනෙක් දන්නේ නැහැ. ඔහු සර්ව ව්‍යාප්තිය කියා තමයි ඔවුන් කියන්නේ. එසේ කීම වැරද්දක්. ඔබට ගහින් එතෙර කරවනා ගුරුන් වශයෙන් සිටින්නේ එකම එක කෙනෙකි. නමුත් ඔබට පහතට ඇද දමන්න නම් බොහෝ දෙනෙක් සිටියි. සෑම කෙනෙක්ම විෂ සාගරයේ ගිලෙමින් සිටිති. කිසිම රසයක් නොමැති මෙම පැරණි වස සාගරයෙන් අපට ඇතට ගෙන යන්නකෝ, කිරි සයුරක් ඇති තැනක් වෙත ගෙන යන්න. විෂ්ණු සිටියේ කිරි සයුරක් මැදයි සඳහන් කර තිබෙනවා. ස්වර්ගය හඳුන්වන්නේ ලක්ෂ්මි නාරායන් සිටිනා කිරි සයුර වශයෙනි. කිරි සයුර ඇති තැනකදීම විෂ්ණු සේදීම කළා. ඒ මිනිස්සු විශාල ගංඟාවක් සාදා ඒ මැද විෂ්ණුව තිබ්බා. විෂ්ණුගේ ඉතාමත් විශාල ප්‍රතිමා ඔවුන් හැදුවා. ලක්ෂ්මි හා නාරායන් එතරම් විශාල නැහැ. වැඩිම වුණොත් අඩි හයක් උස වෙන්න පුළුවන්. පාණ්ඩවයින්ගේ විශාල පිළිමත් සාදනවා. රාවන්ගේ විශාල පඬයනුත් සාදනවා. ඔවුන්ගේ නම් වැදගත්වන නිසා ඒවායේ විශාල පිළිම නිර්මාණය කරනවා. බාබාගේ නම ලොකුම නම වුණත් ඔහු වෙනුවෙන් සාදා තිබෙන්නේ කුඩා පිළිමයකි. මිනිස්සු ඔහුට එතරම් විශාල ස්වරූපයක් දී තිබෙන්නේ පැහැදිලි කිරීම සඳහායි. පියා කියනවා: මට එවන් විශාල ස්වරූපයක් නැහැ. ජීව ඉතාමත් කුඩා ජීව වනවා සේම, උත්තරීතර ජීවය වන මමත් තාරුකාවක් වගෙයි. ඔහුට හඳුන්වන්නේ උත්තරීතර ජීවය කියලයි. ඔහු තමයි ඉහළම ඉහළ කෙනා. ඔහු තුළ සෑම දැනුමක්ම ඇතුළත් වී තිබෙනවා. ඔහුගේ ගුණ ගායනා වී තිබෙනවා: ඔහු තමයි ලෝක මානව වෘක්ෂයේ බීජය. ඔහු තමයි දැනුමේ සාගරය. ඔහු ජීවමය ජීවයකි. කොහොමනමුත්, ඔහුට කතා කළ හැකි වන්නේ ඔහු ඉන්ද්‍රියන් වලට ඇතුළු වුණු විට පමණයි. කුඩා දරුවෙකුට තම කුඩා ඉන්ද්‍රියන් වලින් කතා

කරන්න බැරි වෙනවා වගෙයි. නමුත් දරුවා වර්ධනය වන විට ග්‍රන්ථ ආදිය බැලූ විට තම පැරණි සංස්කාර ඔහුගේ මතකයට එනවා. ඉතින් පියා දැන් මෙහි ඉදහිම ඔබට කියා දෙන්නේ: වසර 5000 කට පසුව දන් මා පැමිණ සිටින්නේ ඔබට එම රාජයෝගාවම ඉගැන්වීම සඳහායි. ක්‍රිස්ණා රාජයෝගා ඉගැන්වූයේ නැහැ. ඔවුන් ඔවුන්ගේ ලාභය අත්දකිමින් සිටියා පමණයි. උපන් අටක් තිස්සේ ඔවුන් සුර්ය වංශයේ ඉද උපන් 12ක් වන්ද වංශයේ සිට උපන් 63ක් ක්ෂත්‍රිය හා ශුද්‍ර වංශ වල සිටියා. මෙය සෑම කෙනෙකුගේම අවසන් උපතයි. ක්‍රිස්ණා ජීවය මෙයට ඇහුම් කන් දී සිටිනා අතර දන් ඔබත් එය අසා ගෙන සිටිනවා. මෙය සංගම යුගයේ සිටිනා බ්‍රහ්මින් කුලයයි. පසුව ඔබ මෙම බ්‍රහ්මින් තත්ත්වයෙන් දේවතා තත්ත්වයට පත් වෙනවා. මින් අදහස් වන්නේ එකම එක උත්තරීතර පියා උත්තරීතර ජීවය ආගම් තුනක් ස්ථාපනය කරන බවයි. බ්‍රහ්මින් ධර්මය, සුර්යය වංශය හා වන්ද වංශික ක්ෂත්‍රියයන්. එමනිසා, එම තුනේම ග්‍රන්ථය එකම එකක් විය යුතුයි. වෙන වෙන ග්‍රන්ථ නැහැ. ශ්‍රේෂ්ඨම කෙනා වන බ්‍රහ්මා සෑම කෙනෙකුගේම පියාය. ප්‍රජාපිතායි. මේ සඳහා කිසිම ග්‍රන්ථයක් නැහැ. 'දෙවියන් කතා කරයි' යන්න සඳහන් වී තිබෙන්නේ ගිතාවේ පමණයි. බ්‍රහ්මා දෙවියන් කතා කරයි නොවෙයි. බ්‍රහ්මා මගින් කතා කරන්නේ ශිවයි. එසේ කතා කර ඔහු ශුද්‍රයින්ට බ්‍රහ්මින්වරුන් බවට පත් කරවනවා. දේවතාවරුන් බවට පත් වන්නේ බ්‍රහ්මින්වරුන්ය. පරාජය වන අය ක්ෂත්‍රියයන් වේ. කලා දෙකක් අඩුයි. ඔහු සෑම දෙයක්ම ඉතාමත් පැහැදිලිව විස්තර කර කියා දෙනවා. ඉහළම ඉහළ කෙනා උත්තරීතර පියායි. උත්තරීතර ජීවයයි. ඊට පසුව බ්‍රහ්මා, විෂ්ණු හා ශංකර් පැමිණේ. ඔවුන්වත් ඉතාමත් උසස් අය වශයෙන් හඳුන්වන්න බැහැ. උසස්ම ජීවීන් බවට පත් වුණු අය පසුව පහත්ම අය බවට පත් වේ. මනුෂ්‍යයින් අතුරින් උසස්ම දෙදෙනා වන්නේ ලක්ෂ්මි හා නාරායනයි. ඔවුන් වෙනුවෙන් තැනුණු දේවාලයක්ද ඇත. කොහොමනමුත්, කිසිම කෙනෙක් ඔවුන්ගේ ගුණ ගැන දන්නේ නැහැ. මිනිස්සු නිකම් වන්දනාකරුවන් වශයෙන් පමණක් හුදෙක් ඔවුන්ට වන්දනා කර කර සිටිනවා. ඔබ දැන් වන්දනාවට සුදුසු අය බවට පත් වෙනවා. මායා ඔවුන්ට වන්දනාකරුවන් බවට පත් කරවනවා. නාටකය මේ ආකාරයෙන් නිර්මාණය වී තිබෙනවා. නාටකය අවසානයට පැමිණි විට මා පැමිණිය යුතුයි. එවිට ව්‍යාප්තිය නිරායාසයෙන්ම නැවතී යනවා. එවිට දරුවන් වන ඔබ පැමිණ තම තමන්ගේ වර්ත නැවතත් රහපෑ යුතුයි. උත්තරීතර පියා වන උත්තරීතර ජීවයම පැමිණ දන් ඔබට සියල්ල පැහැදිලි කර කියා දෙනවා. මිනිස්සු හක්නි මාර්ගයේදී ඔවුන්ගේ උපන් දින සමරණවා. නොකඩවාම මෙය සමරණවා. සත්යයයේදී, ඔවුන් කිසිම කෙනෙකුගේ උපන් දින සමරන්නේ නැහැ. ක්‍රිස්ණා හෝ රාමාගේ උපන් දිනවත් ඔවුන් සමරන්නේ නැහැ. ඔවුන් ජීවමානවම එහි සිටිනවා. මෙහිදී ඔවුන් මෙහි ඉද දැන් ගිහින් සිටිනා නිසා තමයි මිනිස්සු එය සමරන්නේ. එහිදී ඔවුන් සෑම වසරකදීම ක්‍රිස්ණාගේ උපන් දිනය සමරන්නේ නැහැ. එහි ඔවුන් සෑම විටම සිටින්නේ සතුටින්. ඉතින් ඇයි උපන් දිනයක් සමරන්නේ? දරුවන්ගේ නම් තබන්නේත් ඔවුන්ගේ දේවාපියන්ගේ හැටියටයි. එහි කිසිම ගුරු කෙනෙක් නැහැ. ඇත්තෙන්ම කියනවා නම්, ගියාන් හා යෝගා අතරත් මේවා අතරත් කිසිම සම්බන්ධතාවයක් නැහැ. කොහොමනමුත්, එහි තිබුණේ කුමන ආකාරයේ සැලැස්මක්ද කියා අහන්න අවශ්‍ය නම්, බාබා ඔබට කියා දෙවි: එහි කුමන සැලැස්මක් තිබුණා වුණත් ඒවා ඒ ආකාරයෙන්ම ඉදිරියටම ක්‍රියාත්මක වේ. ඒවා ගැන අහන්න අවශ්‍යතාවයක් නැහැ. පළමුවෙන්ම, ඔබගේ තත්ත්වය ලබා ගැනීමට උත්සාහ දරන්න. සැබෑ සුදුස්සන් බවට පත් වී පසුව අසන්න. නාටකයේ කුමන හෝ ආකාරයේ සැලැස්මක් තිබිය යුතුයි. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදූසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. තමන් අගරීථක ජීවයක් යැයි සලකා අගරීථක පියාව සිහිපත් කරන්න. කිසිම ගාරීථක කෙනෙක් නොවෙයි. ජීව මරණයක් ලබා සෑම පැරණි දෙයක්ම ඔබගේ සිහියෙන් ඉවත් කර දමන්න.
2. පියා විසින් නිර්මාණය කර ඇති මෙම රුද්‍රාගේ දැනුම නම් වූ යාගයේදී ඔබ ඔබට සම්පූර්ණයෙන්ම ඒ වෙනුවෙන් කැප කළ යුතුයි. ශුද්‍රයින්ට බ්‍රහ්මින්වරුන් බවට පත් කිරීමේ සේවය කරන්න.

වරදානය : ඔබ ඔබේ අධිෂ්ඨාන බලයෙන් හැම කෙනෙකුටම බලය ලබා දෙන උසස් ගතයේ සේවාධාරීයෙන් වේවා. වර්තමානයේ දී, ඇතැම් ජීවත්ම සත්තාවන් ඔබේ සහයෝගයට පිපාසිත වන්නේ, ඔවුන්ට කිසිදු බලයක් නැති බැවිනි. ඔබ ඔබේම වූ බල යොදා ඔවුන්ට විශේෂයෙන් උදව් දිය යුතු අතර එසේ දීමේ උපකරණ බවට පත් වීමට ඔබ සියලු බල වලින් බලගැන්වී තිබීම අවශ්‍යය. බ්‍රහ්ම බාබා අවසාන මොහොතේදී ඔහුගේ බල දරුවන්ට පැවරුවා සේ මෙම කාර්යය ඔබත් අධිෂ්ඨානය කර පියා අනුගමනය කරන්න. ඔබේ බල අත් අයට දීමෙන් කාලයට අනුරූපව සේවය සම්පූර්ණ වේ.

පාඨය : සමගියේ සහ සමාධියේ බලය ඇති නැත, ඉතා පහසුවෙන් සාර්ථකත්වය කරා ලගා විය හැක.

*** මිම ශාන්ති ***